

200702032/1.

Datum uitspraak: 30 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/58287 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 27 februari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 november 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 februari 2007, verzonden op 1 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

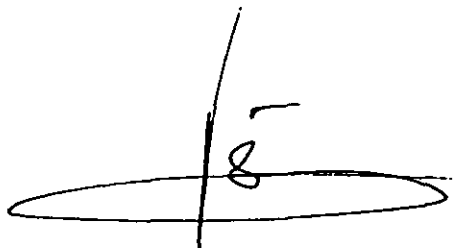
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 mei 2007

248-523.

Verzonden: **30 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/58287

Datum uitspraak: 27 februari 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Turkse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. A. Portier,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 28 november 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 20 oktober 2006 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 28 november 2006 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 15 februari 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. R.R. Berkhout.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.
2. Ter staving van zijn asielaanvraag heeft eiser, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eiser is onder druk van zijn ouders tegen zijn zin op 15 augustus 2003 getrouwd. Een week na het huwelijk heeft eiser kenbaar gemaakt dat hij wilde scheiden. Eisers ouders en zijn schoonouders waren tegen de scheiding. Eisers schoonfamilie heeft eiser meerdere malen met de dood bedreigd als hij de scheiding zou doorzetten. Hierop heeft eiser in april 2004 zijn land van herkomst verlaten.
3. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. Eiser heeft zich niet onverwijld gemeld, nu hij reeds vanaf 1 mei 2004 in Nederland verblijft, doch eerst op 20 oktober 2006 onderhavige aanvraag heeft ingediend. Eiser heeft voorts geen documenten overgelegd ter staving van zijn asielrelaas, hetgeen hem toegerekend kan worden. Ten aanzien van de problemen die eiser ondervond stelt te hebben stelt verweerder zich op het standpunt dat deze niet te herleiden zijn tot een van de gronden van het Vluchtelingenverdrag. Het is dan ook niet aannemelijk dat eiser in zijn land van herkomst gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van het Verdrag. Evenmin wordt aannemelijk geacht dat eiser bij terugkeer naar zijn land van herkomst te vrezen heeft voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Eiser kan tegen de gestelde problemen immers de bescherming van de autoriteiten van zijn land van herkomst inroepen. Niet gebleken is dat deze eiser geen bescherming willen of kunnen bieden.
4. Hiermee kan eiser zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Aan eiser is niet zo spoedig mogelijk een afschrift van het nader gehoor uitgereikt. Eiser is immers op 11 november 2006 gehoord, maar verweerder heeft eerst op zondag 12 november 2006 een afschrift van het nader gehoor aan de gemachtigde van eiser gefaxed. Het voornemen tot afwijzing van de aanvraag van eiser werd bovendien ook op 12 november 2006 reeds uitgereikt. Eiser stelt zich voorts op het standpunt dat hij wel degelijk goede redenen heeft aangevoerd waarom hij niet direct asiel heeft aangevraagd, alsmede omtrent de reden waarom hij zijn huwelijksakte niet heeft overgelegd. Eiser heeft voor zijn problemen twee keer bescherming gezocht bij een lokaal politiebureau en een keer bij het hoofdbureau van politie. Eiser heeft zich dus wel degelijk tot andere en hogere autoriteiten gewend. Eiser zou niet weten waar hij nog meer om bescherming zou moeten vragen. Eiser loopt bij terugkeer naar zijn land van herkomst dan ook een reëel risico op schending van artikel 3 van het EVRM.
5. De rechtbank overweegt als volgt.
6. Het verweerschrift is door verweerder op 9 februari 2007 ingediend. Eiser acht dit in strijd met artikel 8:42, eerste lid, van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 8:58, eerste lid, van de Awb en heeft de rechtbank daarom verzocht het verweerschrift buiten beschouwing te laten. Ter zitting heeft verweerder erkend dat het verweerschrift te laat is ingediend. Op grond van artikel 8:42, eerste lid, van de Awb moet het verweerschrift binnen vier weken na de dag van verzending van het beroepschrift aan het bestuursorgaan worden ingediend. De rechtbank stelt vast dat dit niet gebeurd is. Verweerder heeft tevens in strijd met artikel 8:58, eerste lid, van de Awb waarin staat dat uiterlijk tot tien dagen

voor de zitting stukken kunnen worden ingediend door partijen, binnen tien dagen voor de zitting een verweerschrift ingediend. De rechtbank is van oordeel dat eiser hierdoor onevenredig is benadeeld. Met name in procedures waarbij een tolk aanwezig moet zijn tijdens de bespreking tussen de eiser en zijn gemachtigde ligt het op de weg van verweerder om voor tijdige indiening van het verweerschrift zorg te dragen. De rechtbank zal het verweerschrift derhalve buiten beschouwing laten.

7. Ten aanzien van hetgeen eiser heeft aangevoerd omtrent het niet zo spoedig mogelijk uitreiken van een afschrift van het nader gehoor overweegt de rechtbank dat de gemachtigde van eiser ter zitting heeft verklaard dat eiser door de beschreven gang van zaken niet in zijn belangen is geschaad. De rechtbank zal hetgeen hieromtrent is aangevoerd dan ook niet nader bespreken.

8. Gezien de gronden van het beroep en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen heeft het geschil voor het overige betrekking op de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 genoemde inwilligingsgrond.

9. De rechtbank constateert, mede op basis van hetgeen ter zitting naar voren is gekomen, dat verweerder de verklaringen van eiser dat hij drie keer geprobeerd heeft aangifte te doen van de bedreigingen door zijn schoonfamilie, twee keer bij het lokale politiebureau en een keer bij het hoofdbureau van politie, niet betwist. De rechtbank is echter, evenals verweerder, van oordeel dat eiser met de enkele omstandigheid dat hij zich drie keer tevergeefs tot de politie heeft gewend, niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij geen bescherming kan krijgen van de (hogere) autoriteiten van zijn land van herkomst. Niet gebleken is dat er voor eiser in zijn land van herkomst geen andere mogelijkheden voor handen zijn om de bescherming van de autoriteiten in te roepen in verband met de problemen van de zijde van zijn schoonfamilie.

10. Op grond van het voorgaande is de rechtbank dan ook van oordeel dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

11. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

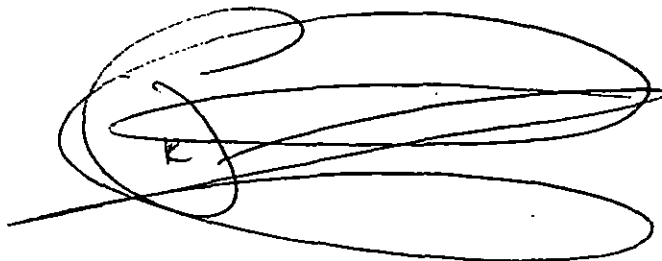
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.M.H. Pennings en in het openbaar uitgesproken op 27 februari 2007 in tegenwoordigheid van mr. M. van der Linde als griffier.

de griffier

Handwritten signature of M. van der Linde in black ink.

de rechter

Handwritten signature of the judge in black ink, consisting of several overlapping loops.

VERZONDEN OP

01 MRT 2007

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

advokatenkollektiefsloetstraat

hendry de baat
luc van elten
essie huber
cheryl luitzen
osrid portier
jan hein van rijswijk
mieke van willigen
advokaten en procureurs

treea derksen
jose peete alinkhorst
luana pemice
angie-marie willeboen
administratie

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage
tevens per fax: 070 - 365 1380

Arnhem: 21 maart 2007

APPÊLSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake Awb 06/58287

Naam:

Land van herkomst:

Turkije

CRV-nummer:

Geeft te kennen:

De heer geboren op van Turkse nationaliteit en zonder vaste woon- of verblijfplaats (laatst bekende verblijfplaats is uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam), ten deze woonplaats kiesend te 6821 CP Arnhem aan de Sloetstraat 69, bij het kantoor van mr A. Portier, zijnde het Advokatenkollektief Sloetstraat, en die uitdrukkelijk door appellant is gemachtigd en als zijn gemachtigde zal optreden met het recht van vervanging; dat appellant hierbij hoger beroep instelt tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, oevenzittingsplaats Arnhem, (productie 1), gedateerd 27 februari 2007 en verzonden op 1 maart 2007 waarbij; Het beroep ongegrond wordt verklaard.

Ondergetekende, mevrouw mr A. Portier, is bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
21 MRT 2007	
ZAAKNR.	2032
AAN:	
BEHANDELD: OD:	PAR:

Het appelschrift rust op de navolgende graven:

Grief 1:

De rechtbank constateert onder punten 9 van de uitspraak dat:

Verweerder de verklaringen van eiser dat hij drie keer geprobeerd heeft aangifte te doen van de bedreigingen door zijn schoonfamilie, twee keer bij het lokale politiebureau en een keer bij het hoofdbureau van politie, niet betwist.

Echter, vervolgens oordeelt de rechtbank:

Dat eiser met de enkele omstandigheid dat hij zich drie keer tevergeefs tot de politie heeft gewend, niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij geen bescherming kan krijgen van de (hogere) autoriteiten van zijn land van herkomst. Niet gebleken is dat er voor eiser in zijn land van herkomst geen andere mogelijkheden voorhanden zijn om de bescherming van de autoriteiten in te roepen in verband met de problemen van de zijde van zijn schoonfamilie.

Appellant kan zich met bovenstaand oordeel van de rechtbank niet verenigen. Hierbij is van belang dat verweerder en rechtbank zijn uitgegaan van de geloofwaardigheid van het asielverzoek, en dat verweerder ten aanzien van artikel 3 EVRM in het voornemen het hiernavolgende heeft gesteld.

“Met betrekking tot de verklaringen van betrokkene omtrent eervraak wordt overwogen dat hierin geen aanleiding kan worden gezien de gestelde schending van artikel 3 EVRM bij terugkeer naar Turkije aannemelijk te achten. Immers, gesteld kan worden dat betrokkene tegen deze problemen de bescherming van de autoriteiten van zijn land kan inroepen. Niet is gebleken dat de (hogere) autoriteiten van Turkije deze bescherming niet kunnen of willen bieden. Weliswaar heeft betrokkene naar eigen zeggen meerdere keren geprobeerd om een aangifte te doen bij het lokale politiebureau, maar hem wordt aangerekend dat hij zich vervolgens niet tot andere (hogere) autoriteiten heeft gewend. Dat betrokkene dit niet heeft gedaan, aangezien hij daarin kennelijk op voorhand al geen heil zou hebben gezien, leidt tot het oordeel dat hij voor zijn komst naar Nederland onvoldoende inspanningen heeft verricht die redelijkerwijs van hem verwacht mogen worden. Betrokkene heeft reeds hierdoor niet aannemelijk gemaakt dat hij in zijn land van herkomst geen mogelijkheden zou hebben om zijn beklag te doen, bescherming te krijgen en zijn situatie te verbeteren. In redelijkheid valt derhalve niet in te zien dat betrokken zich tot geen enkele instantie in zijn land van herkomst zou kunnen wenden”.

Deze hele redenering van verweerder kan geen stand houden, omdat verweerder hierbij uitging

van onjuiste veronderstellingen. Verweerder veronderstelde in het voornemen ten onrechte dat appellant enkel bij het lokale politiebureau tevergeefs aangifte had willen doen. Echter, appellant heeft ook gepoogd bij een andere hogere instantie, namelijk het hoofdbureau van politie, aangifte te doen waarbij hij tevens probeerde zijn beklag te doen over het feit dat hij twee keer bij het lokale politiebureau was weggesuurd.

De rechtbank is innerlijk tegenstrijdig in de uitspraak, want enerzijds wordt het relaas van appellant geloofwaardig geacht en dus ook dat hij tevergeefs naar andere hogere autoriteiten, in de zin van het hoofdbureau van politie, is gegaan, maar anderzijds wordt in de uitspraak gesteld dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij geen bescherming kan krijgen van de (hogere) autoriteiten van zijn land van herkomst.

En met de stelling dat niet gebleken is dat er voor appellant in Turkije geen andere mogelijkheden voorhanden zijn om de bescherming van de autoriteiten in te roepen, wordt een te hoge bewijslast aan appellant opgelegd. Een negatief feit bewijzen, dus bewijzen dat iets er niet is, is vrijwel onmogelijk.

Grief 2:

De rechtbank oordeelde onder punt 10 van de uitspraak dat:

Verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning aiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

De rechtbank heeft niet tot deze conclusie kunnen komen, want verweerder ging uit van onjuiste feiten. In het voornemen veronderstelde verweerder dat appellant maar bij een dezelfde instantie, de lokale politie, aangifte had willen doen.

PETITUM: Redenen waarom appellant u verzoekt om de bestreden uitspraak van de rechtbank te Arnhem van 27 februari 2007 te vernietigen.

Hoogachtend,

Mr A. Portier Advocaat